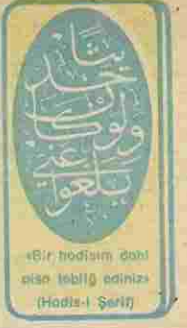

tebliğ

haftalık gazete

Mel'un Rus Müslüman
Afganistan'ı işgal etti!..

En büyük
kurtuluş
müjdesi:

NEFSİNİ
TEMİZLE
KENDİNİ KURTAR!..

Düzen Titriyor
Acaba İslam mı Gelecek?...

Sayı:27 7 Ocak 1980 24 Safer 1400 Fıatı:10 TL

tebliğ

in

tebliği

Zina edenler Recm edilmelidir.!

Zina alemin huzurunun bozulmasına sebebtir!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Aile, bir cemiyetin, bir toplumun temelidir. Özüdür. Çekirdeğidir. Milletlerin istikbali ailelerinin sağlam ve muazzam esaslara oturtulmasına ve böylece devam etmesine bağlıdır. Milletlerin yıkılışı ailenin yıkılışıyla paralel olarak başlar. İslâm aileyi sağlam ve sarsılmaz temellere oturtmuştur. Onun için Kanunlar vaz' etmiştir. Aile teşkilatını korumuştur. İslâm'ın aileyi bu şekilde düzenlemesi (nikah, tesettür, v.s.) kanunlar koyması) cemiyetin, milletlerin ve alemin nizamı, alemin tahribine sebep olan zinâya meydan vermemek ve ihtiyaç bırakmamak içindir.

İnsan neslinin bozulmaması, zayi olmaması, gerekir ve dünyanın harabiyetine sebep olduğu için Cenabı Hak (c.c.) zinâyı haram kılmıştır. Aslında "ZİNA" mevzuu geniş olmakla beraber biz burada haram kılınışının ve dünya nizamının bozulmasına sebep teşkil etmesi bakımından ehemmiyetini kısaca belirtmeğe gayret edeceğiz. Dikkatlerin buraya tevcih edilmesine çalışacağız.

Bugün zina edenler çoğaldı. Dünyanın her köşesinde bunu görüyoruz. Ülkemizde de durum çok fecidir. Resmen kabul edilmiş fuhuş yuvaları vardır. Gayri meşru (ismini anmaktan hayâ ettiğimiz) yerler sayılamıyacak kadar çoktur. Dürüst yaşayanlar ayıplanıyor. Ahlaksızlara, kötü yolda olanlara taltifler yapılıyor. Evlâd yetiştiren aile ocakları kökünden sarsılmıştır. Yıkılmak üzeredir. Kadınlar sokağa döküldü. Na mahrem nedir? Mahrem nedir? Bilmez oldu. Günah ve ayıp nedir? Hayâ, iffet, namus, tesettür nedir? Tanımadı oldu. İslâm'a göre en değerli şeyden daha değerli olan kadının bugünkü acıklı hale düşürülmesi ile cemiyetimiz bugünkü duruma geldi. Fitne, fücür, hased, fuhuş, zina, başbozukluk, terbiyesizlik, huzursuzluk her yeri sardı.

Zinâ sadece edeb yeriyle olmaz. Göz ile, kulak ile, dil ve diğer azalar ile de olur. Akli ve fikri belden aşağısı için çalışan tek gayesi ahlaksızlığı tatmin olan çağımız insanı anarşi ve ahlaksızlık bataklığına yuvarlandı.

Zinâların çoğalması ilene oldu bilir misiniz? Zinâların çoğalması ile aile teşkilatı yıkıldı. Nesiller bozuldu. Dünyanın ve ülkemizin huzuru, sükunu, nizamı bozuldu. Ortalarda nesebi gayri sahihler çoğaldı. Meydanları veledi zinâlar kapladı. Sevgi, saygı, büyük, küçük, nedir? Unutuldu. Terkedildi. Kadın ulvi değerini bilmez oldu. Erkek erkekliğini ve vazifelerini yitirdi. Hülâsa İslâm'a zıt, insanlığa aykırı ne varsa hepsi meşru addedildi. Bunun neticesinde yaşadığımız ve gördüğümüz acı günler gelip çattı. Bozulan nesiller yüzünden anarşi hortladı. Ruhlarda evvelâ başlayan anarşi her yere sirayet etti. Ve sebepler de bozuldu. Alemden büyük fitneler uyandı. Kalbler karardıkça karardı. Her kötülüğü irtikaba müsait hale geldi. Başkalarının ırz ve namusuna kötü gözle bakar oldu.

Allah (c.c.) zinâ hakkında: "Evlâdınızı mânen katilden ibaret olan zinâyı yakın olmayan. Zirâ zinâ insanlara layık olmadık bir cinâyet olduğu gibi, nefsin de kötü bir şey ve en fena bir yoldur. Çünkü zinâ adaleti iskat ve müriyeti izale ve hikmet-i tenasül iptal eder." (Zinâyı yaklaşmayın. Çünkü o, şüphesiz bir hayasızlıktır, kötü bir yoldur.) (El-İsra: 32).

Burada zinâyı yaklaşmayın diye buyruluyor. Bu zinânın kötülüğünün şiddetindedir. Zinâ etmeyin değil de zinâyı yaklaşmayın denmesi bundandır. Zinâyı irtikabtan öte ona niyet bile etmemeli, yaklaşmamalıdır.

İnsanın kudsiyeti olduğu gibi ırzların da kudsiyeti vardır. Zinânın haram kılınışı Allah (c.c.)'ın insanlara büyük bir lütfudur. Eğer haram olmasaydı aile teşkilatı diye bir şey olmaz. Alemin nizamı, huzuru ve sükunu diye bir şey bulunmazdı. O zaman kadınların ve erkeklerin hâli ve yaşayışı bambaşka olurdu. Ancak kadının düzene koyabileceği evier de düzen ve intizam hiç olmazdı. Hele çocukların yetişmesi ayrı bir iş ve derttir. Zinâ mahsulü ile nikah mahsulü çocukların yetişmesi apayrıdır. Çocuklar da iyi yetiştirilemezdi.

Cemiyette sefih kimseler çok. Kadının yerinin ve zinânın yasak edilmişinin. İslâm'a göre hikmetini düşünemiyorlar. Erkek ve kadın olarak sınırlar gibi karışık yaşamayı istiyorlar. Nefisleri her yoldan tatmine çalışıyorlar. Utanmadan, çekinmeden din ve sükunadan kadının herkesle ilişkisini kurmasını, görüşmesini isterler. İslâm'ın birden fazla kadınla evlenmeye bazı şartlar dahilinde verdiği müsaadeye dahi kızarlar. Halbuki kendileri sekreter, metres, hizmetçi v.s. adı altında, flört, şu bu ismiyle bir sürü kadınla hem de zâni olarak ilişki kurarlar. Bunlar sapıkların takendileridir.

İslâm ve insanlık âleminin huzurunun bozulması, anarşiye gark olması zinânın artmasına paralel olarak olmuştur. Çünkü böyle cemiyetten ve bu cemiyetten yetişen nesilden başka ne olabilir ki? Olsa olsa bugün olduğu gibi bolca anarşi ve hayasızlık olur.

Zinâ'nın İslâm'a göre cezasını ve nasıl önlenmesi gerektiğini belirtmeden önce şunu beyan etmek isteriz. Ülkemizin üzerine bir kabus gibi çöken anarşinin önlenmesi için zinânın önlenmesi gerekir. Ailenin kurtarılması, İslâmî temellere dayandırılması, nesillerin islâh edilmesi ve müslümanca yetiştirilmesi icab eder. Evlâdların tam İslâmî olarak, edebî ve terbiyeli yetiştirilmesi şarttır. Zira zâniler felâh bulmazlar. Zinânın çoğaldığı, meşru hale geldiği cemiyetlerde huzur ve sükun görmezler. Kargaşadan, anarşiden kurtulamazlar. Kendi çocuklarını kendileri hazırlar. Tarihe gömülür giderler.

Zinânın cezası ile ilgili ayet-i kerime şöyledir: "Zinâ eden kadınla, zinâ eden erkekten herbirine yüzer değnek vurun. Eğer Allâh'a ve âhiret gününe inanıyorsanız bunlara, Allâh'ın dini (ni tatbiyk) hususunda, acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir zümre de bunların azâbına (bu cezalarına) şahid olsun." (En-Nur: 2).

Zinâ eden evli erkek ve kadın recm suretiyle idam edilirler. Bekârların cezası ise yüz değnektir. Sahih nikâhla evlendikten sonra her ne surette olursa olsun ayrılınması da zinâdan dolayı recm edilmeğe mani değildir.

"Zinâ, şer'an haddi mucib olan büyük günahlardandır. Haddin (ya'ni şer'i cezanın) vücubunda müteber olan şartlar akıl ve bîlâğ dur. 'Recm' cezasında 'İhsan' (ya'ni evlilik) şarttır. Köle ve câriye olanlara haddin yarısı tatbik olunur. Onlara recm cezası yoktur." (K. Hakim ve Meâli Kerim C.2 - S. 628).

Görüldüğü vechile ahlaksızlığın önlenmesi İslâmî cezaların tatbikine bağlıdır. Ahlaksızlık önlenince diğer bozukluklar, huzursuzluklar, anarşi v.s. de kendiliğinden hâli olacaktır. İçinde bulunduğumuz şu devirde zâniler bu felâketi medeniyet adıyla alçaldıkça alçalarak irtikab ediyorlar. Karşılığında ceza da görmüyorlar. Düşünürsek şu korkunç hakikatı görürüz. Evli zâniler bugün ceza görmüyorlar ve yaşıyorlar. Fakat recm uygulansaydı öldürüleceklerdi. O halde bunlar bugün fazladan ve haksız yere yaşıyorlar demektir. Değnek ve Recm cezasının tatbiki için şartlar vardır. Şahitlerin durumu vardır. Şartların tahakkuku halinde infaza geçilir. Bu husus fıkıh kitaplarında da geniş olarak izah edilmiştir.

Aziz kardeşlerimize beyan ederiz ki; zâni müslüman olarak zinâ edemez. O haldeyken o müslüman değildir. İman çıkar gider ondan. Bu tipler çoğaldıkça cemiyette imansızlardan teşekkül eder. Yalnız dinimizde kimseye yalan yere zinâ isnadında bulunulamaz. Yasaktır.

Sadece zâni olanlar, görünürde ahlaksız yaşayanlar değildir. Bilmeyerek de zinâ edenler çoktur maalesef. Karıkoca arasındaki nikah bağı önemlidir. Dinen muteber bir evlilik olması şarttır. Bazı fiillerden dolayı nikah fesh olur. Eşler nikahlıyız zannederler. Fakat bütün olarak zâni olurlar. Her mü'min nikâh mevzuuna gereken titizliği göstermelidir. Aksi durumda birleşmeleri zina evlâdları da veledi zinâ olur. Bugün bu duruma düşen insanların hiç de az değildir. Hz. Peygamber (s.a.v.-) buyuruyorlar:

"Zinâkâr (mü'min) kişi zina ettiği sıra (tam ve kâmil bir mü'min olduğu halde zinâ edemez. İçki içen de içki içtiği çaman da (kâmil bir) mü'min olarak içemez. Hırsız da

sirkat ettiği sıra (kâmil bir) mü'min olduğu halde sirkat edemez. (Buhârî, C.12).

"Allah Adem - oğlun zinâdan nasibini takdir etmiştir. Hiç şüphesiz Adem - oğlu (ezelde) mukadder olan bu âkibete erişecektir. İmdi göz zinâsı (mahremi olmayan kadına şehvetle) bakmaktır. Dil zinâsı da (zevkle) görüşmektir. Nefsin de (zinâ) temenni ve iştihası vardır. (bu arzu da nefsin zinâsıdır.).

Tenasül uzvu ise bu a'zânın hepsinin arzularını ya gerçekleştirebilir (fi ile çıkarır) yahut (bırakarak) yalanlar." (Buhârî C. 12).

Hâl böyle olunca şu ortamda müslümanlığı muhafaza ne kadar da zor olduğu meydandadır. Allah (c.c.) takriratımızı affetsin. (Amin) Zinâ zellilik ve hüznün vesilesidir. Zinâ'nın çoğaldığı mesrulaştığı bir cemiyet olmaz. Fakat şu da bir gerçektir ki zinâ etmeyenler, bundan kaçınanlar, Hz. Yusuf (a.s.) gibi kadınlar teklif etse dahi sırf Allah (c.c.) korkusuyla ona yanaşmayanlar mutlak felâh bulurlar. Bu zihniyetteki milletlerde huzur içinde olurlar. Kurtulurlar.

Bugün bu yüzden sık sık feci cinayetler işleniyor. Aileler yıkılıyor ve söniyor. İnsan bir düşünmeli, heran Allah (c.c.)'la beraber olduğunu unutmamak ve yalnız O (c.c.) na iltica etmelidir. Herşeyden olduğu gibi bundan da kurtuluş ancak O (c.c.)'nın yardımındadır. Maddi güzelliklere, nefsanî arzulara kapılmamalı insanlık dışı yaratıklar gibi kötü arzuların peşinden diyar diyar koşmamalıdır. Zira sonunda o gözler, yüzler, saçlar ve ceset toprak olacak, dirilecek ve müthiş bir hesaba çekilecektir.

Zinâ da recm cezası 112. Peygamber (s.a.v.-) zamanında da uygulanmıştır. O zaman Ma'ze recm icra olunmuş ve ma'zin zinâsı dört defa kendi ikrarıyla sabit olmuştur. Zinânın şer'an sabit olması zâninin dört mecliste dört kere ikrarıyla veyahatta dört şahidin re'yül-ayr (kendi gözüyle) zinâyı gördüklerine lâfızda ve mânâda mütefakkan şebâdet etmeleriyle olur. Bu şartlar tutmazsa; cezalar uygulanmaz. Zinâ sabit olunca ise cezaların tatbikinden kaçınılamaz. Bu gün bunlar tatbik edilmediği için dirki, her taraf zanilerle doldu.

Hadd-i Şer'i'yi icra esnasında onların halini herkese teşhir etmeleri için mü'minlerden bir cemaatte hazır bulunur. Bu teşhirde ve zinânın bu şekilde cezalandırılmasında ibretler, huzur, sükun ve asayiş için dersler vardır. Zinânın ve neslin bozulmasının, âlemin anarşiye gark etmesinin önüne başka türlü geçilemez. Bu ceza ile kalblerinde zinâyı meyli olanları men vardır. Bu sayede insanlar kendilerine çeki düzen verirler. Kötü yoldan vazgeçerler.

Mü'minler çirkin amellerden, zinâ dan fuhuştan, son derece sakınmalı ve kendilerini koruyarak temizlenmelidirler. Namuslarına, ırzlarına, sahip çıkmalılar. Başkalarının da kutsal olan ırzlarına göz dikmemelidir. Bu âdi ve alçak işleri irtikap etmemelidirler. Cenabı Hak cümlemizi her türlü zinâdan muhafaza buyursun.

En büyük kurtuluş müjdesi: NEFSİNİ TEMİZLE, KENDİNİ KURTAR!...

'Ey o rabbına muti olan ruh!

Dön Rabbına, sen o'dan razı,

o da senden razı olarak, haydi

gir kullarının içine.

Gir cennetime!

(EL- Fecr Suresi 27-30)

insanların muhitindeki en canlı ve sumullü misallerle, Cenâb-ı Hakk (c.c.) hem en çetin, en büyük azabı, hem de en yüce; en muazzam saadeti haber vermektedir. İşte buyuruyor :

"Andolsun fecre, on gece ye, hem çifte, hem teke, gelipgececeği dem geceye, (ki) bunlarda akıl sâhibi için birer yemin vardır. Görmedin mi, Rabbin nice yaptı "Ad"e, o direk sâhibi İremde, ki o bel-deler içinde misliyaratılmamıştı. Ve vâdilerde kayaları oyan Semud'a. Ve o kazıkların sahibi Firavn'e. Onlar ki, o memleketlerde Tuğyan etmişlerdi de, oralarda fesadı çoğaltmışlardı. Onun için Rabbin da üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırıverdi. Amma insan, her ne zaman Rabbi onu imtihan edip de ona ikram eyler, ona nimetler verirse, o vakit Rubbım bana ikram etti der. Fakat ne vakit de imtihan edip rızkını, daraltırsa o vakit de Rabbım bana ihanet etti der. Hayır, doğrusu siz yetime ikram etmiyorsunuz. Ve birbirinizi, miskini yedirmek için teşvik etmiyorsunuz. Halbuki, mirası, helâl haram demeden alabildiğinize yiyiyorsunuz. Ve malı öyle bir seviş seviyorsunuz ki yığmacasına. Hayır, hayır, arz parça parça dağıtıldığı zaman, ve Rabbinin emri gelip melekler saf saf dizildiği zaman, ki cehennem de o gün getirilmiştir. İnsan o gün (herşeyi) hatırlayacak. Fakat o hatırlamadan ansa ne faide? Ah der; ne olurdu, keşki hayatım için (sağlığımda) sâlih ameller yapsaydım. Artık o gün, Allah'ın azâbı gibi hiçbir kimse azâb yapamaz. Onun vurduğu bağı da kimse vuramaz. Ey o Rabbına muti olan ruh! Dön Rabbına, sen O'ndan razı, O da senden razı olarak, haydi gir kullarının içine. Gir cennetime!" (El- Fecr Suresi, Ayet: 1 - 30).

Evet aciz kullar olarak, vahyin inzal arasındaki ve beraberinde muhtevastındaki deruni manayı idrak edebiliyor muyuz acaba? En katı beşeri prensiplerin dahi eriyip manasızlaşma istidadı göstereceği bu muazzam misaller, insan için kıyamete kadar bir ihtar. Bu ihtarın muhatabı olanlara yazıklar olsun. Yani o kötülere...

Cenâb-ı Hakk (c.c.) bu surede, geçmiş medeniyetler, insanlar, müşrikler ve inkârcılar hakkında izahat veriyor ve onların düşer oldukları cezaları bir bir beyan ediyor. Ki burada "Fecr" ile, cihanın zulmetten nura geçmek üzere gülümseydiği en neş'eli, mes'ud bir vakte yemin ile, kulun idraki için daha hoş ve sade bir teşbih üzerinde duruluyor. İnsanır içtimai hayatında mühim manalar taşıyan mefhumlara ve kendi zat-ı uluhiyetine yeminle beyan eder Allah (c.c.) "akıl sahipleri" için bunların bir ibret, bir değer taşıdığını buyuruyor. Buradaki inceliği herakıl sahibi farketmelidir. Müşrik ve inkârcılar için başka mülâhazalara hacet yoktur.

İler halükârda, Allah-ü Teâlâ'nın azâmetine teslim olmamak en büyük sefalet sebebi ve ahmaklık olacağı gibi, bu surelerle de teslim olmamak gerçekten akılsızlıktır. Br, ad kavmi, bir semud kavmi, bir İrem, bir Fir'avn, azâba, müstagrah olanlar cümlesinde misal veriliyor. Onlar ki; Dünya saltanatını kurmak için herşeye başvurdular. Kayaları yonttular, çeşit çeşit azâr vücûda getirdiler. Dünyaya kazık çıktılar. Uzun emelli kimslerdi. Ve onlar, o belâlerinde tuğyan etmişlerdi. Her bir ikuvvetleriyle gururlu, hak ve adâlet hududunu aşır halkın ve halikin hukukuna tasallut ve tecâvüzde ileri gitmişlerdi. Oralarda dahilen ve haricen fesadı çoğaltmışlardı. Zulüm, isyan, sefahatle çok fesadyapmış, nizamı, ahlâkı, efkârı bozmuşlardı. İşte onlara, Allah (c.c.) daşiddet ve azâbını yağdırır gibi üzerlerine darbeler indirdi.... Onlar, o yeryüzünde fesadı çoğaltıp duran ehl-i tuğyan, Allah'tan, Allah'ın azâbından kaçıp kurtulacaklarını zannetmesinler. Böyle bir düşünce tarzı kâtiplere ait olduğu gibi, zelil ve rûsvay olacaklarına da çok açık bir delildir. Yaratanımız öyle buyuruyor çünkü...

Bu izahatlar, her vakit için geçerlidir. Ve çok hazin bir durum olarak, günümüz insanlarına bir tatbik edersek netice ne olur?... Korkunç bir felakete gidildiği daha anlaşılıyor mu?...

Allah (c.c.) defaatle beyan buyurarak, Ahiret hayatının tercih edilmesini istiyor. Aksine kullar ise dünya hayatını ihtiyar ederler. Bu ne kadar feci bir durumdur? Ayet-i Kerime'de "gaflettir" deniliyor. Ve kullar, mütemadiyen imtihana tâbi tutuluyor. Allah-ü Teâlâ bol bol nimet ile rızık verir. İkrâm eder. Ama bunun hesabı ve mesuliyeti büyüktür. Rabbim beni hoşnud etti der. Mutlak ikramdan sayarak sevinir. Halbuki büyük felâketler olacağını ve asıl ikramın uhrevi olduğunu farkedemez. O halde vay günümüz zenginlerine. Saltanat kavgası veren gafillere. Uhrevi hayatın lezzetinden kaçan sefihlere ! Onlar tuğyan, fesad, zevk ve sefahat edersunlar, büyük belâların, azâbların şiddetini duymayacaklar mı? Ondak kaçabilecekler mi, neden düşünmezler ? Ve işte, o tip gafiller ki, yine bir imtihan olarak, Cenâb-ı Allah rızıklarını, nime-tini daraltır, o zaman da, Rabbim bana ihanet etti derler. Oysa bunlar ahirette ecrı sevabın büyüklüğüne vesile olarak. Onlar bunu bilemezler. Onların bu dünya iştihaları şükürlerinden men ettiği gibi, elbette imtihanı da kaybetmiş olacaktırlar. Bolca nimetlere ve ihsanlara mazhar olanlar, neden vazifelerini yapmazlar. Neden fakir yoksullar, gözetilmez?" Bu hususta birbirinizle müsabaka etmeniz

lazım gelirken, siz hased ettiniz. Hor gördünüz. Fakiri ezdiniz. Daha ne ikramından bahsedersiniz? Mirasları, haramın ve helâline bakmadan oburca yemek, hazıra konmak, gasbetmek, haklının hakkına riayet etmemek, israf ve yağmalamalarla hayat sürmek ne oluyor? Ey hainler sizin bu hallerinize rağmen, ikram mı layık yoksa azâb mı?" diyor Cenâb-ı Hakk (c.c.) Azâbları davet eden hain haller, hiç mükâfat bekleyebilir mi? Elbette ki bu ihtirasların, dünya sevdasının zararı cekilecektir.

İşte bu, kötü hal ve emellerden kurtulup, Allah için, iyi ameller peşinde olan, yalnız Allah'ın rızasını düşünen nefislere ne mutlu. Allah'a itaat eden o ruhlar, itminane ermiş o nefisler de elbetteki mükâfat göreceklerdir. Allah-ü Teâlâ; "Ey bana ihlâs ile kulluk eden, bana ihtisas ile temayüz eden sâlih kullarım, cennetime giriniz." diyor.

Buradaki inceliği tefrik edebiliyor muyuz acaba? Allah'ın beyan ettiği ihtisas ile temayüz etmek ne demektir? Bu nasıl bir yoldur? Ve şimdilerde güya İslâmî kılıklara bürünüp, fantazi ile, samimiyetten uzak ibâdetlerin bu düşünceyeyi olabilir mi?

* Hz. bir şüphe ve endişeye mahal vermeden, Allah'ı tasdik.

* Korku ve hüzünden sarsılmayacak vechile emniyet ile Allah'a teslimiyet.

* Kur'an ve bürkan ile mutabık olan zikrullah'a devam işte bu ihtisas ile temayüz etmektir. Tasavvuf ve doğru tarik. Ki burada, nefis terakki ettikçe seviye yükselir. Yani Allah'a doğru yaklaşılmış olur. Kötühaller barınmaz. Ve, nefsi emmare, ile nefsi levvameden kurtulup nefsi mutminne, nefsi radiyye, nefsi mardiyye nefsi mülhime, nefsi zekiyye mertebelerine yükselmek.. İşte bu yolun yolcusuna düşen vazife. Resullallah'ın da en büyük cihad dediği, yol da budur.

Cehül ve zalum olan nefsi emmarenin, dünya muhabbeti yukarda geçmiştir. Şehvi arzuların tabiata intikası ve tecessüm haline gelmesi ki nefsi levvame ile dile getirilmiştir ve bu hallerde levmin zamanı geçmiş ki azâb kaçınılmazdır. Bunlarda yukarda izah edilmiştir. Ah vah demenin faydası yoktur. Ve vaktiyle anlayıp bu mertebelerden geçmiş nefsi mutmainne, işte mükâfatlanmıştır. Müjdelenmiştir ki, ondan sonra radiyye ve merdiyye mertebeleri ile tatyib edilmektedir. Bu nefis halleri peşinde cihad etmek ne büyük gaye. En büyük kurtuluş da bu değil midir? Allah'ın rızasından büyük fevz ne olabilir? Bu en büyük en leziz mükâfatın tâlibi neden olmayalım ? Eğer olabilirsek..

Resûlullah (sav) efendimiz gibi yaşarsak...

Peygamber Efendimiz (s.a.v) in yüksek ahlakı

Resul-i Ekrem (s.a.v.), yüksek ahlakı tamamlamak üzere gönderilmiş, kendilerinde en güzel ahlak örneğinin bulunduğu Kur'an lisaniyle haber verilen bir Peygamberdir. Zâten ced'leri, beşeri kemâle eristirmek ve doğru yola koymak, hayatları kusursuz, gönülleri temiz, kalpleri günah lekesinden beri, hidâyet davetçilerine ve müşidlere bağlıdır. Bu müşidlerin hayatı her bakımdan insanlık hayatının en mükemmeli olmalıdır.

Peygamberimiz (s.a.v.) kendi ifâdeleriyle kendilerini Cenâb-ı Hakk (c.c.)'in terbiye ettiğini söylemektedirler. Bu ifâde Peygamberimiz (s.a.v.)'in ne büyük bir ahlâki kemâlâta nâil olduğunu gösterir. Çünkü O, söylediğini önce kendi nefsinde ve şahsında tatbik eden bir vâiz idi. Başkalarına izah edip öğrettiği edeb ve ahlâki umdelerini en mükemmel surette vâsırdı.

Hayâtının en mahrem sırlarına vâkıf olan zevceleri Hz. Aîşe (r.a.) ve Hz. Hatice (r.a.) vâlideleri-mizdir.

Hz. Aîşe (r.a.) :

— "O'nun ahlâki Kur'andı." diyor.

Hz. Hatice (r.a.)'de, ilk vahy anında heyecanlanan Resul-i Zîşân (s.a.v.)'i ahlâk ve meziyetlerini sayarak O (s.a.v.)'nu şöyle teskin etmeğe çalışıyordu :

"Cenâb-ı Hakk seni asla mahcup etmeyecektir. Çünkü sen yakınlık bağlarına saygı gösteriyor, borçluların borcunu veriyor, fakara yardım ediyorsun, muhtaçlara yardımcı oluyorsun." (Buhari).

Şu âyeti kerimeler O (s.a.v.)'nin şefkât ve merhametinin, güzel ahlâkını dile getirmektedir :

"Andolsun ki, Allah'ın Resul (s.a.v.)'ünde Allah (c.c.)'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah (c.c.)'ı çokça zikredenler için güzel bir örnek vardır." (Ahzâb, 21).

"Gerçekten sen, pek büyük bir ahlâk üzeresin." (Kalem, 4).

"Sen kaba ve katı yürekli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi." (Al-i İmran, 159).

"Size kendinizden bir peygamber geldi ki müşkilât çekmeniz O'na pek ağır gelir, üzerinize son derece titizdir. Bütün mü'minlere gayet şefkâtli ve merhametlidir." (Et - Tevbe 128).

Yine Hz. Aîşe (r.a.) vâlidemiz O (s.a.v.)'nin hakkında :

"Hz. Peygamber hiç bir kimseyi azarlamazdı, kendisine fenâlık edenlere fenâlıkla mukabele etmezdi. Kendisine yapılan fenâlıklara göz yumar, fâillerini affederdi. Bir kimse hakkında iki şıktan birini seçmek durumunda kalınca günaha düşmek şartı ile en şefkâtli olanı tercih ederdi. İlâhi emirlere isyan edenlere müstahak oldukları cezayı verirdi." (Buhari, Müslim, Ebu Dâvud).

Allah (c.c.)'in Resulu (s.a.v.) hiç bir müslümânı ismiyle lânetlememiş, hiç bir kadını, köle, cariye, hizmetçi ve hayvanı dövmemişlerdir.

Hiçbir şahsın da haram olmayan isteğini reddetmemişlerdir. (Buhari, Müslim, Ebu Dâvud).

Hz. Ali (r.a.) Peygamberimiz (s.a.v.)'in amcazadesi ve damadı olup O (s.a.v.)'nin yanında büyümüş ve nübüvvetin başından Peygamberimiz (s.a.v.)'in irtihaline kadar 23 sene O (s.a.v.)'ninle beraber bulunmuş bir insandır. Bir gün, oğlu İmam-ı Hüseyin (r.a.), kendisinden dedesinin ahlâkını anlatmasını istemiş. O da şu cevabı vermiştir :

"Hz. Peygamber, güler yüzlü, güzel huylu, nazik kalpli idi. Hiçbir vakit kaba ve sert huylu değildi. O'nun ağzından hiçbir müstehcen kelime çıkmazdı. Başkalarının hareket tarzını tenkid veya takbih etmez; sevmediği bir hareket veya durum karşısında birşey söylemez, böyle bir harekette bulunan adam kendi hareket tarzının tasvibini isteyecek olursa Resul-i Ekrem (s.a.v.) onu kınamadan, kalbini kırmadan bundan vaz geçirirler, yahut susarak muhatablarına memnun olmadıklarını hissettirirlerdi."

Resul-i Ekrem (s.a.v.) kendi hesabına üç şeyden sakınırdı :

- 1- Münakaşa ve mücadele etmekten,
- 2- Kimseye lüzumundan fazla söylemekten,
- 3- Kendilerini alakadar etmeyen işlerle meşgul olmaktan.

Başkaları hesabına da üç şeyden sakınırdı :

- 1- Kimseyi tenkid etmemekten,
- 2- Kimseye hakarete bulunmaktan,
- 3- Başkalarının sırlarına müttâli olmak istemekten.

Resul-i Ekrem (s.a.v.) bütün işlerini, bütün vazifelerini tâyin etmişler, tesbih ve tehlil zamanlarını ayırmışlar, uykulu ve istirahat, misâfir ve ziyaretçilerin kabul saadelerini tesbit etmişlerdi. Resul-i Ekrem (s.a.v.) kimseye karşı hareket tarzını değiştirmemişlerdi.

Şâyet birisi o (s.a.v.)'nin arzu etmediği bir harekette bulursa ona adıyla ihtarda bulunmazlar. "Bazıları şöyle yapıyor, böyle ediyor" derler, bu gibi sözlerle beğenmedikleri âdetleri tenkid eder, bu suretle kimseyi kırmadan, kimsenin kimseye karşı küçük düşmesine meydan vermeden nasihatlarında bulunurlardı.

Müminlerin ahlaki davranışlarına dair

Kâinatın Efendisi bizzat Cenab-ı Hakk (c.c.) tarafından terbiye edilerek insanlığı irşad için gönderilmiştir. İnsanların hidayetinin "güzel ahlâk"la sahip olmakla mümkün olacağı başta kaydedilen hadis-i şeriften anlaşılmaktadır.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in, küfür ve zulüm bataklığında yüzen insanlara örnek olarak gönderilmesi ve onların hidayetine vesile olması ancak güzel ahlâk ile bezenmesiyle mümkün olmuştur.

İnsanların imanca en yüksek ve en hayırlı olanları ahlâken en yüksek olanlardır.

Peygamber (s.a.v.) Efendimiz'in ahlâki hakkında Hz. Aîşe (r.a.) Vâlidemiz "Onun ahlâki Kur'andı." buyuruyor.

O halde ;
O (s.a.v.)'nin Kur'an-ı Kerim ahlâkına uyabilmek için mü'minler olarak ne yapmalıyız ?

* Başkalarına izah edip tavsiye ettiğimiz güzel ahlâki umdeleri en mükemmel şekilde yaşamaya gayret etmeliyiz.

* Akrabalık ve yakınlık bağlarına saygı gösterip oradaki muhabbet ve sevginin artmasına vesile olacak hareket ve davranışlarda bulunmalıyız.

* Gücümüz yettiğinde borçlu müslüman kardeşimize yardım edip onun borcunu ödemeliyiz. Bir mü'minin tefeci ve faizcilerin tuzağına düşmemesi için gayret etmeliyiz.

* İhtiyacı olan mü'minlere, karşılığında Allah (c.c.) ve Resulü'nün rızasını gözeterek yardım etmeliyiz.

* Misafiri ağırlamalı, misafire yapılan ikramın faziletini düşünüp bol ikramda bulunmalıyız.

* Şan, şöret, mevki ve itibar gibi geçici dünyalıklar her zaman ve her yerde doğrunun ve doğruların yanında yer almaktan bizi men etmemelidir.

* Bütün yaratılmışlara şefkat ve merhamet ile muameleyle gayret etmeliyiz..

* Hiç kimseyi hor görmemeliyiz.

* Kimseyi mahcup etmemeli. İnsanların kusurunu gizleyerek Cenab-ı Hakk (c.c.)'in da bizim kusurumuzu gizlemesini arzulamalıyız.

* Şahsımıza karşı yapılan fenâlıklara, iyilik ile mukabele etmeye çalışmalı, intikam almamaya gücümüz yetince bağışlamayı tercih etmeliyiz.

* İlâhi emirlere ve İslam'a yapılan hücum ve tecavüzleri hoş karşılamamalı, şâyet, gücümüz yetiyorsa mani olmalıyız.

* Hiç kimseye lânet etmemek, kötü huylu kimselerin düzelmesi için dua etmeliyiz.

* Haram olmamak şartı ile mü'minlerin isteklerini reddetmemelidir.

* Mü'minlere karşı daima yumuşak huylu ve güler yüzlü olmalıyız. Kafirlerle karşı ise kaya gibi sert ve acımasız olmalıyız.

* Kaba ve sert davranışlardan, müstehcen kelimeler kullanmaktan sakınmalıyız.

* Başkalarının hareket ve tarzını tenkid etmemeliyiz. Sevmediğimiz veya doğru olmadığına inandığımız bir hareketin tasvibi istendiğinde sahibini kınamadan, sukut edersek memnun olmadığımızı belirtmeli veya kalbini rencide etmeden bu hareketten vazgeçirmeliyiz.

* Münakaşa ve mücadele etmekten sakınmalıyız.

* Kimseye anlayamayacağı veya lüzumundan fazlasını söylememeliyiz.

* Kendimizi alakadar etmeyen işlerle meşgul olmamalıyız.

* Kimseyi tenkit etmemeliyiz.

* Kimseye hakarete bulunmamalıyız.

* Başkalarının sırlarını öğrenmeye çalışmamalıyız.

* Yapacağımız işleri sistemli bir şekilde yapmalıyız. İbadetlerimizi ve günlük işlerimizi belirli bir programa bağlamalıyız.

"O (s.a.v.)'nin AHLAKI KUR'ANDI"
(Hz. Aîşe'dan Buhari).

"Ben güzel huyları tamamlamak için gönderildim."

Hadis-i Şerif

"En hayırlınız ahlâkça en güzel olanınızdır."

Hadis-i Şerif

"Tirmizi ve Müslim."

* Yapılan ikaz ve nasihatlerde hiç kimseyi rencide etmemeli, kimsenin kimseye karşı küçük düşmesine meydan vermemeli, umumi ifadeler kullanarak yapıcı tenkidler yapmalıyız.

* Daima doğru sözlü olmak, aleyhimize imiş gibi görünse bile doğruluktan ayrılmamalıyız.

* Kızgın halimizde bile adaletve insaftan ayrılmamalıyız.

* Belalara sabırla mukabele etmeli, daima üzerimizdeki nimetlerden dolayı Allah (c.c.)'a şükretmeliyiz.

* Her mevzuu da Allah (c.c.)'a itimat ve tevekkül etmeliyiz.

Resul-i Ekrem (s.a.v.)'e iyilik ve günahattan sorulduğunda "İyilik güzel huyludur. Günah, vicdanı rahatsız eden, içinde sakladığın ve insanların duymasını hoşmanmadığın şeydir." buyurmuşlardır.

Güzel ve kötü ahlâkın ameller üzerindeki tesirini belirten bir hadis-i şerifte :

"Su buzu erittiği gibi güzel ahlakta günahları eritir, (yok eder) ; sırke balı bozduğu gibi kötü ahlaktan ameli bozar." buyurulmuştur.

Ebu Hüveyre (r.a.) rivayet ettiği diğer bir hadis-i şerifte.

"Benim katımda en sevimliniz ahlâkça en güzel olan ve etrafındakilerle hoş geçineninizdir ki, onlar herkes; sever ve herkeste onları sever. Benim katımda en sevimsizleriniz koğuculuk yapan, dostların arasını açıcı ve temiz kimselerde kusur arayanlarıdır."

Resulullah (s.a.v.) Efendimize hangi amelin daha faziletli olduğu sorulduğunda "Güzel ahlâktır, o da gücün yeterse kızmamandır." buyurmuşlardır.

(Seçme Hadisler S. 9 -22).

Cenab-ı Hakk (c.c.)'tan, bizleri İslâm ahlâkı ile ahlaklandırmasını niyaz ederiz. (Amin).

Uyan III

ÖMER KIRAZOĞLU

Beşeriyet ifetten,
İzzetten soyulmuştur.
Zavallının şehvetten,
Gözleri oyulmuştur.
İlim, iblise âlet,
Silâh, zâlîme zünnar;
Hayırlı bir haber yok;
Her tarafda, nar, nar, nar.
Ufuklar ağarmakta;
Nerdesin sâhip kıran?
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan,

Hakkı bilene,
Hakkı bulana,
Hakkı güdene,
Vermiş muhakkak....

Ey şecâat timsali!
Delikanlım!
Bana bak!
Fıtratın icâbı sen;
Olmuşundur ehli Hak!
Mevcutat emrine râm!
Müsâid zemin, zaman!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Durumu bilmez misin?
Olanı görmez misin?
Bulutlar karadıkça...
Havâyı sezmez misin?
Döküldü bütün yaprak
Kurudu dal ve budak...
Tavna geldi artık;
Nerde çakacak çakmak?
Sıçra da ayağa kalk!
Müşbet ilmin dalına

Binmiş Çıkmışsın göğe
Tahtelbahirle dalıp,
Gittin deniz dibine,
Zerreyle nüfuz ettin;
ATOM'ları patlattın!
Füzeler göndererek;
Aya adınlar attın.
Lâkin, sen yeryüzünde,
İnsanca yürümeyi,
Ve gülmeyi unuttun.
Yeter artık el'eman!
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Firenk mukallidliği,
Mahvetti seciyyeni,
Taş devri kılıkları;
Düşürdü seviyyeni.
Ya in! 'İNSANIM!' deme!
Ya çık! İSLAM'a sarıl!
Bir ebedî hayat sür!.....
İnsanlık şerefini,
Al da bak âya götür!
Bekliyor seni ridvan
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

Hayat, akıl ve sıhhat
Verilmiş iken sana,
İlim, eşya ve san'at
Bahşolunmuşken sana!
Hakkı derk eyleyerek;
Birliğe ermek gerek
Elçisin izleyerek;
Dirliği kurmak gerek.
İnsan için yol bu yol!
Belirdi işte nişan:
Uyan derin uykudan!
Derin uykudan uyan!
Derin uykudan uyan!

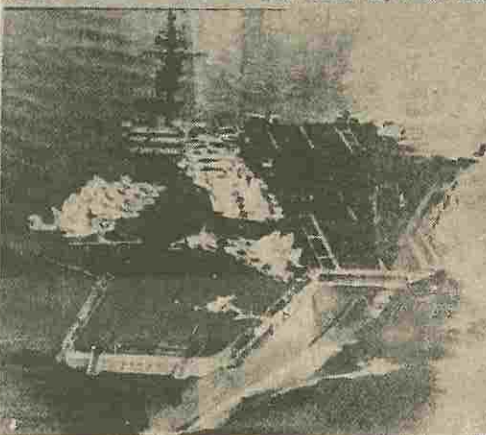
YORUM YOK

DİKKATLER HÜRMÜZ BOĞAZINDA TOPLANDI

Batılılar, Suudi Arabistan'ın korunmasına büyük önem veriyorlar

DİŞ HABERLER SERVİSİ
Batılılar, Suudi Arabistan'ın korunmasına büyük önem veriyorlar. Orta Doğu bölgesinde, bu sorunun kronikleştiği endişeyle, Batılılar, Suudi Arabistan'ın korunmasına büyük önem veriyorlar. Bu sorunun, Afganistan'daki Sovyet varlığına bağlı olarak, Suudi Arabistan'daki istikrarın, bu bölgeye büyük önem veriliyor.

ABD, İran olaylarının gerginleşmesi üzerine bölgeye uçak gönderdi. Fotoğrafta, 5 refakat gemisiyle birlikte Pasifik Okyanusundan geçen "Kitty Hawk" uçak gemisi görülüyor.

kuzeyinde havaalanı yapmak üzere, iki ülke arasında yeni bir anlaşma yapıldı. İki taraf, yaklaşık 2 bin askeri içeriyor. Meseletin önemli sayıdan çok, ülkedeki Sovyet gücünün artma eğiliminden ileri geliyor.

Suudi Arabistan'ın istikrarı içinde olmasın ve bir dış saldırıya karşı güvenliğinin korunması, bölgede normalleşmeye dönüştürüyor. Oy, Batılı ülkelerin servisi, Suudi Arabistan yetkililerinin iç sorunları, yerel sorunların önem verilmemesi, deniştiriliyor. Ote yandan Suudi Arabistan'da krallığı hedef alan bildirilerin dağıtım devam ediyor. Bazi bildirin

Küfür İslam alemini parçalamağa çalışıyor! Bu taarruzlara karşı,

Rabıta-yı diniyye kuvveti'ne dair

Ahkam-ı

Kur'aniyye...

Vâcib, Teâlâ İbrahim Aleyhisselâm ve eshabının, kâfir olan kullarından irtibatı kestiklerini beyan etmek üzere İbrahim Aleyhisselâm ve eshab-ı, küfürle meluf olan kavimlerine hitap ederek ey bizim kavmimiz! Biz sizin bâtil dininize ve mâbutlarınıza küfür ettik. Siz yalnız Allah Teâlâya iman edinceye kadar sizinle bizim aramızda ebeden buğz ve adâvet zâhir oldu. Binâenaleyh, iman etmedikçe aramızda muhabbet ve ünsiyet olamaz. Her ne kadar aramızda münasebet-i kavmiye varsa da münasebet-i diniye yoktur. Böyle olunca münasebet-i kavmiye ve karâbet, muhabbet ve ülfete kâfi değildir. dediler. (el-Mü'mtehine: 4) buyurmıştır.

İşte Hazret-i İbrahim ve eshabı böyle demekle kendi kavimleri ve akrabalarıyla münasebeti kesiverdiler. Bunu Cenâb-ı Hakkın Kur'ân'da bize beyanı; ehl-i imanla ehl-i küfür arasında rabıta ve muhabbet olmadığı, bilâkis buğz ve adâvet olduğunu bildirmek ve ancak rabıtanın din rabıtası olduğunu beyan etmektedir ki, insanları birbirlerine sıkıca bağlayan din olduğunu tevsîye etmiştir. Evet devr-i Ademden beri insanları bir araya toplayan ve heyet-i içtimaiyyeye intizam veren alâka-yı olsun hiç bir münasebet; bir hey'et-i içtimaiye meydana getirerek, insanları kütle-i vâhide halinde devam üzere tutamamıştır. Az bir müddet devam etse bile pek az bir zamanda tefessüh eder, gider. Çünkü, insanları devam üzere bir gayeye sevk edecek ancak dindir. Şu halde rabıta-yı diniyenin fevkinde bir rabıta olmadıysa, rabıta-yı diniyesini ihlâl eden milletler her zaman münkariz olduğunu tarih isbat etmektedir.

Zira din insanları dâima salâha sevk ettiğinden mütedeyyin olan bir millet, velevki temessik ettiği din mensuh olsa dahi, hey'et-i içtimaiyyeyi bir kayıt altında bulundurur. Bütün fertler o kayda riâyet ettikçe hey'et-i içtimaiyyeyi münasebat-ı irtibatıyesini ve kuvvetini kaybettiği cihetle, dâima toplu bulunur. Takip ettiği gayeye âkibet vâsıl olur. Amma alâka-yı diniyyeye riâyet kısıldıkça hey'et-i içtimaiye arasında rabıta çözülür. Tefrikalar hâsıl olur. Efkâr dağılır, söz bir araya gelmez. Hey'et-i içtimaiye kuvvetini kaybeder. Akibet düşman fırsat bulur. Felâketten felâket sürüklenir. İşte şu esasa binâen İslâm'da tefrika memnu'dur. Yukarıda beyân

olundugu veçhile insanları oir noktada içtimaa davet eden ancak rabıtayı dindir. Dinin ahkâmını ikamede câiz olmadığını beyan hakkında Vâcib Teâlâ ya Ekremerrusul, dinden Hazret-i Nuh'a Allah Teâlânın vasiyet ettiği şeyi ve bizim sana vahyettiğimiz ahkâmı size meşru kıldık. Size vahyettiğimiz, İbrahim, Musa ve İsa Aleyhisselâma da vasiyet ettiğimiz şey, dini ikâmet edip ahkâmını haletden vikâye etmek ve o dinde fırka fırka olup ve ihtilaf etmemektir (Eş-Şura: 13) buyurmıştır.

İşte şu zikrolunan dini ikâme, yani ahkâmını icra etmek ve parçalanmamakta, enbiyanın şeriatlarında ittifak vardır. Cenâb-ı Hak bu iki meseleyi Ümmet-i Muhammed'de dahi vâcib kıldığını ve Resulüne vahyettiğini bu âyetle beyan etmiştir. Çünkü, cümle enbiyanın şeriatında, ümmetler için, dinin ahkâmını icraya çalışmak vâcib olduğu gibi, tefrikanın câiz olmadığı dahi beyan olunmuştur. Binâenaleyh, bilumun enbiyâ-yı izâm hazeratının şeriatları, teferruata, zamana ve insanların mizâcına muvafık olmak suretiyle muhtelif ise de, itikadiyatta ve dinin ahkâmını icrânın vücudunda ve tefrikanın adem-i cevâzında müttetiklerdir. Bu esasta hiç bir şeriat diğerine muhâlif değildir.

Bu âyetle ismi zikrolunan Nuh, İbrahim, Musa, İsa, Muhammed Aleyhisselâm Hazerâtı büyük şeriat sahibi olup, milletlerin ekserisi tarafından bunların şeriatları teslim olduğundan ve ümmetlerinin de kesretine binâen isimleri zikrolunmuştur. Yoksa, ismi zikrolunmayan enbiyanın şeriatlarında dahi hüküm böyledir. Zira usul-i itikatta, dini ikâmede, mekârim-i ahlâkı iltizâmın lüzumunda. rezâil-i ahlâktan ih-tirazın vücudunda, her şeriatın efradı o şeriatın haramını haram helâlini helâl tanımakta cümle şeriat müttetiklerdir.

Şu halde bir dini kabul eden efradın, o dinin ahkâmını ikâmeye gayret etmesi, dinde ihtilâf ederek dağılmayıp toplu bulunması, birbirlerini kardeş tanıması, aralarında ülfet ederek cemiyetinkuvvetine halel getirmemesi her dinde ehem ve elezem olan mesâilden olduğuna bu âyet delâlet eder. Binâenaleyh; bilcümle şeriatlarda millet arasında tefrika nehyolunmuştur.

Ahkâm-ı Kur'aniyye'den Mehmet Vehbi Efendi.

SAĞLIĞINIZ İÇİN

Dr. Ahmed Halid

Şekerli Diabet (Diabetes Mellitus)

Şekerli diabet; kanda glikoz (şeker) seviyesinin artışı, idrarda glikoz çıkışı ile karakterize kronik (mümin) bir metabolizma hastalığı olarak tarif edilebilir.

İnsan hayatının devamında vücut üç temel gıdaya ihtiyaç duyar. Karbonhidrat, Yağ ve Protein. Şekerli diabette en göze çarpan bozulma karbonhidrat metabolizmasında olmasına rağmen kısmen yağ ve protein metabolizmasında da bozulmalar vardır. Hastalığa yol açan esas kusur ise Pankreas guddesinden ifraz edilen ve karbonhidrat metabolizması için mutlaka lüzumlu olan "İnsülin" hormonunun mutlak veya nisbi eksikliğidir.

Şekerli diabet oldukça eskiden beri bilinen bir hastalıktır. Çeşitli klinik öncesi devreleri vardır. Bunlar ancak özel testler ve tetkiklerde ortaya konabilir. Burada klinik belirtiler veren şekerli diabetten söz ederek kısaca gizli ve aşkar diabetten korunma çevrelerine temas edilecektir.

İlahi bir düzen içerisinde işleyen insan organizmasında milyonlarca kimyasal reaksiyon cereyan eder. Hormonal sistemlerin kontrolleri altındaki reaksiyonlar ve ayarlanmalar insan zekâsının kavramaktan aciz olduğu hassasiyetle devam etmektedir.

Bu reaksiyonlardan biri de kan şekerinin her an % 80 - % 120 mg. sınırları içinde tutulmasıdır. Fazla şekerli gıdalar alındığında bir an için % 160 - 180 mg. a. kadar çıkan kan şekeri "İnsülin" hormonu ile karaciğere ve kaslara "glikojen" halinde depo edilir. Açlık halinde ise, gerekli vücut enerjisi için kullanılan kan şekeri eksilince % 80 mg. altına düşmemesi (hipoglisemi olmaması) için karaciğer ve kaslardaki "glikojen" "glikoza" yıkılarak kana sevk edilerek bu hassas denge temin edilir.

"İnsülin" hormonunun doğuştan yapılamaması (Jüvenil diabetes mellitus) veya mevcut "İnsülin" hormonunun karbonhidrat metabolizması için yeterli olmaması (olgunluk diabeti) halinde kan şekeri ayarlaması yapılamayacak ihtiyaç fazlası glikoz kanda dolacak, vücut bu şekerden istifade edemeyecektir.

Çok su içme (polidipsi) çok idrara çıkma (Poliüri) ve çok yeme (polifaji) gibi üç temel belirti yanında; halsizlik, adale krampları, gelişigecik çift görmeler, menstürasyon bozuklukları (kadınlardaki adetlerde bozulma) ile şekerli diabet kendini belli eder. Yapılan açlık kan şekeri muayeneleri ve diğer ileri tetkikler ile teşhis kesinleşir. Jüvenil diabette (gençlik diabeti) poliüri polidipsi ve kilo kaybı ani başlar.

Olgunluk diabetinde ise tablo daha yavaş yerleşir. Kan şekeri seviyesi yükseliğinden; böbrek eşiği" tabir edilen seviyeyi geçer ve fazla şeker idrarla atılır. Yani idrarda şeker mevcuttur.

Diabetik olduğu tesbit edilen kişiler hekim kontrolünde olması şarttır. Bir müddet kompanse edilebilen belirtiler yavaşlık ve kan şekeri seviyesinin yükselmesi ile vücutta büyük zararlara yol açar. Çok geniş olan diabet komplikasyonları arasında, diabetik damar bozuklukları, hipertansiyon, diabetik göz bozuklukları, diabetik sinir sistemi bozuklukları gibi ehemmiyet arzeden hastalıklar mevcuttur.

Diabet irsi olarak geçen bir hastalıktır. Yani diabetik bir aileden doğan fert-

lerin, diabetik olmayan aileden doğanlara oranla diabetle yakalanma şansı daha fazladır.

Diabet in üç devresi vardır.

1. Prediabet veya diabetes premellitus dönemi bu devrede bütün araştırma testleri normal çıkar. Henüz kesinlik kazanmamış bazı belirtiler bir grup araştırma ile tarif edilmiştir.

2. Şimik diabet : Bu dönemde klinik belirti yoktur. Glikoz yükleme testi müsbet netice verir.

3- Açlık diabet veya klinik diabet. Bu devrede açlık kan şekeri yüksektir. İdrarda glikoz vardır. Çok su içme, çok idrara çıkma, çok yemek yeme, kırılganlık, adale krampları v.b. belirtiler tabloya hakimdir.

"Şişmanlık ile diabet arasında sıkı bir ilişki vardır. Genellikle diabetik şahıslar şişmandır. Ayrıca yapılan ilmi araştırmalar diabetin ortaya çıkmasında şişmanlığın en büyük sebep olduğunu ortaya koymuştur. Şişmanlığın bir zararı da diabetik şahsa dışarıdan verilen "İnsülin" e cevap çok azalmıştır. Yani şişman diabetik hasta tedaviden çok as istifade eder. Bunlarda "İnsülin" in nisbi eksikliği söz konusudur. Yani "İnsülin" mevcuttur. Fakat kilo çok fazla olduğundan iş göremez. Bu tip hastalarda şişmanlık ortadan kalkınca diabetin gerilediği görülür."

(Prof.Dr. Haluk Alp, İ.U. Tıp Fak. Klinik Ders Kitapları C.9 S. 336).

"Diabetin ortaya çıkmasını kolaylaştıran sebepler arasında irsiyet ve gebeliğin rolü vardır.

Çeşitli tekrarlayan stress'ler, kortizonlu ilaçlar, tiazid grubu diüretikler ile bilhassa (doğum kontrolü ilaçları) ilaçlar KONTRASEPTİF diabetin ortaya çıkmasına sebep olur."

Diabetin ortaya çıkmasında en önemli sebep şişmanlıktır. Şu kadarını sık sık söylemekle hiçbir sakınca yoktur ki; şişmanlık diabetin daha erken belirti verir hale gelmesini sağlayan faktörlerin başında gelmektedir."

Prof.Dr. Haluk Alp İ.U. Tıp Fak. Klinik Ders Kitapları (C.9 S.337).

"Diabetin üç ana tedavi metodu vardır :

1- Diyet tedavisi : İhtiyaç miktarınca yemek yeme şeklinde özelleştirilir.

Çoğu zaman az ve seyrek yemek yeme ile diabet geriler ve belirtileri kaybolur.

Perhize devam gereklidir.

2- Diyet tedavisi Ağızdan alınan anti diabetik ilaçlar.

3- Diyet tedavisi x insülin (Daha çok insülinin hiç yapılmadığı jüvenil diabette uygulanır.) (Aynı eser S. 360).

Görülüyor ki diabetin üç ana tedavi metodunda da "diyet" bulunuyor. Burada "diyet" ten maksat, yeterli beslenme. İhtiyaç fazlası gıdalarla vücut organlarının iflasına sebep olmamak gerekiyor.

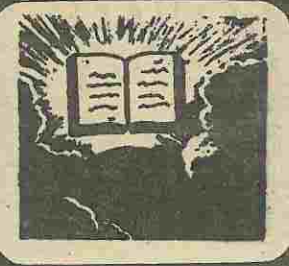
Lüzumundan fazla alınan gıdalar çeşitli organlarda depolanıyor ve iç ifraz guddelerini iflasa sürükliyor.

Sağlıklı bir hayat için günde iki defa ve az yemek gerekiyor.

Hazım sistemini, emme - basma tulumu gibi çalıştırmanın insan sağlığına zarardan başka bir faydası olmadığı aşkardır.

Allah'a (c.c.) emanet olunuz.

KİTAPLAR VE YORUMLAR

Bedir Gazvesi ve Sure-i Enfal Tefsiri

"Esirler arasında bulunan Musab bin Umeyr'in (ra) kardeşi Ebu Üzeyr (ra) diyor ki;

—Nezdlerinde esir bulunduğum Ensâr yemek vakitleri geldiğinde hurma yerler bana da ekme ve katık verirdi. Ben bu vaziyette utanır, yemeği onlara teklif ederdim. Fakat onlar kabul etmezlerdi. Çünkü Resul-i Ekrem (sav) onlara bize iyi bakılmasını emretmişti." (Sh. 72)

İşte İslâm ahlakının şeref ve ulviyeti... Bedir'den muzaffer olarak dönen İslâm ordusunun esirlerine karşı gösterdiği şayan-ı dikkat muamele. Medeniyet asrı denilen 20. yüzyılda insanlığın görmek değil düşünmekten bile uzak olduğu hareket.

Esir ve köle olanların değil hür olanların bile sömürüldüğü, kuvetliler ve hakim olanlar tarafından çeşitli tahkir, tezyif ve işkencelere maruz kaldığı bir asırda yaşıyoruz.

Bütün bunlar medeniyet (!) adına, sözde medeni (!) milletler, medeni devletler tarafından yapılmaktadır.

Halbuki gerçek medeniyet, gerçek insanlık İslâm'dadır. İslâm bunu 1400 sene önce gerçekleştirmiş, insanlık inanan ve inanmayanı ile bundan en iyi şekilde istifade etmiştir.

Eserin müteakib kısmında Bedir Gazvesi'nin tarihi hülasası maddeler halinde sıralandıktan sonra Bedir'de bulunma şerefine nail olan Ashâb-ı Kirâm Hazretalarının mübarek isimleri bir liste halinde verilmiştir. Şehid düşenlerin isimleri de ayrıca belirtilmiştir. Daha sonra gelen "SURE-İ ENFAL TEFSİRİ" bölümünde Enfâl Suresi âyet âyet ele alınarak tefsir ve gerekli açıklamalar yapılmıştır.

Bu bölümde Sure-i Enfâl tefsiri vesilesiyle İslâmın temel meseleleri büyük bir titizlikle işlenmiştir.

"Ey mü'minler ! O fitnenin sakının ki, o yalnız sizden zulmedenlere isabetle iktifa etmez. Belki umumunuza bir den isabet eder. Ve şunu bilin ki, Allah'ın azabı şiddetlidir." (Enfâl Suresi, âyet 25 Sh. 127).

Ayet-i Kerime'nin sakınmak emrine kulak verelim. Cenâb-ı Hakk fitneden kesin olarak sakınmamızı emrediyor. Asrımızın bir fitne asrı olduğu muhakkak. Müslümanlar arasında korkunç fitneler zuhur etmiş durumda. Bu yüzden bugünün müslümanları birbirlerinin kuyusunu kazmaktadır. Bir araya gelmesi birlik ve beraberlik için pörçük, birbirlerinden kopuk ve dağınık bir vaziyettedirler. Bu husustaki kesin sakınma emrine, azab tehdidine rağmen maalesef müslümanların durumu hiç de iç açıcı değildir.

Onların mescid yanında namazları, ancak ısıklık çalmak ve elele vurmaktan ibarettir. Hal böyle olunca; Ey kâfirler! kesbetmiş olduğunuz küfürünüz sebebiyle ahiret azabını tadın!" (Enfâl, 34 - 35, Sh. 134).

Alkış meselesi günümüzde de âdet halinde. Hem de vazgeçilmez bir âdet olarak görülüyor. Üstelik de müslümanlar tarafından. Müslümanların yaptığı umumi ve toplu faaliyetlerde alkış fiili işlenmekte. Bu fiilin mâhiyeti ve nereden geldiği hiç düşünülmeden icra edilmektedir.

İslâm nâmına yola çıktığı iddia edilmesine rağmen bizat İslâm'ın yasakladığı bir fiil, gâfilâne bir şekilde günümüz müslümanları tarafından irtikâb edilmektedir. Artık uyanalım ve kendimize gelelim. İslâm'ın aslına, özüne ve esâsına inelim. Kur'an'a sımsıkı sarılsak. İlahi emirlere kesinlikle ittibâ edelim.

Bizzat İslâm'ın aslına münafi hareketlerle İslâm davasına hizmet edeceğimizi zannetmiyelim.

İslâm alkış yasaklamışken, Mekke müşriklerinden gelen bu bâtıl âdetten müslümanların İslâm adına yaptıkları faaliyetlerde bu cahiliye devri âdetlerini irtikâb etmeleri düşünülemez. İSLAM'DA ALKİŞ YASAKTIR, düsturunu zihinlerimize yerleştirelim.

"Ey mü'minler !

Siz kâfirlerden bir cemaat ile muharebe üzere müllâki olup karşılaştığınızda düşmanların karşısında sebât edin ve müddarip olarak düşmanınıza arkanızı dönmeyin. Ve sebâtınızla beraber harb esnasında Allah'ı çok zikredin ki, Allah'ın inâyetiyle nusret ve felâh bulasınız.

Cem'i ahvâlinizde ve bilcümle düşmanınıza mukâtele ve mukâbele zamanında Allah'ın ve Resulü'nün bütün emir ve nehiyelerine itaat edin de aranızda ihtilâf etmeyin ki, korkmayasınız, devletiniz ve kuvvetiniz zâil olmaya !..

Ve düşmanınıza karşı sabr ü sebât edin, zira Allah'ın muâveneti sabr ü sebât edenlerle beraberdir." (Enfâl, 45 - 46).

Sabr İslâm'ın en fazla önem verdiği hususlardan birisi. Kur'an-ı Kerim'de Cenâb-ı Hakk müteaddid kere sabrı emir ve tavsiye etmiştir. Kendi Zât-ı Uluhiyetine yemin ederek sabredenlerle beraber olduğunu defaatle beyân buyurmuştur. Kur'an-ı Kerim'de altmış küsur yerde namaz zikredildiği halde yetmiş küsur yerde sabır zikredilmiştir. Dinin direği olarak vasıflandırılan namazdan daha çok sabrın tavsiye edilmesi şayan-ı dikkattir.

Nefsimizin arzu ve isteklerine karşı sabretmeliyiz. Hakkı yerine getirmede, İslâmı yaşamada sabır göstermeliyiz. İslâm'ı tebliğde sabır üzere hareket etmeliyiz. Zafere erebilmemizin ancak sabırla mümkün olabileceğini bilelim ve Resul-i Ekrem (s.a.v.) Efendimiz'in "Sabreden zafere erer." Hadis-i Şerifini kendimize rehber edinelim.

"Sol kimseler ki, onlar Mekke'nin fethinden sonra imân ederek hicret ettiler ve düşmanla muharebeye hazır oldular. İşte şu evsâfî câmi olanlar sizin kardeşlerinizdendir. Ve zi-rahm-ı muharrem olanların bazısı bazısına. Allah'ın kitabında ve hükmünde evlâdır. Zira Allah-ü Teâlâ her şeyi bilicidir. Binâenaleyh hükmü yerli yerindedir." (Enfâl, 75).

Hicret; İslâma ve İslâmın şevket ve azametini tezyid etmek için ve müslümanların mukellef oldukları ahkâm hakkıyla edâ edebilmek üzere yapılmış olan İslâm tarihinin en büyük hâdisesidir.

İslâm'ın zaafa düştüğü bir zamanda müslümanların başka bir bölgeye giderek Ehl-i İslâm

bunları biliyor musunuz?

● Akyuvarlar (Lökositler) vücudun askerleridirler. Vücuda tecavüz eden mikroplara karşı bunlar savaşır. Ölürler ve öldürürler.

● Kanımız pıhtılaşmasaydı; yani pıhtılaşma özelliğini kaybetse ne olurdu biliyor musunuz? Küçük bir sıyrıkta günlerce kanama olur ve durdurulamadığından hayat son bulurdu.

● Kanda şeker % 80 - 110 mg. arasında olmalıdır. Bunun çıkması veya inmesi şekerizlik veya şeker koma-sına götürerek tedavi edilmezse öümle sonuçlanır.

okuyucu mektupları

Musa SERİN/DEVELİ
Hasretini çektiğiniz ve hasasiyetle takip etmek istediğiniz Tebliğ'i bahsettiğiniz ölçüler dahilinde yayımlayabiliyorsa ne âlâ. Bu, Cenab-ı Hak (c.c.)'ın bir lütfudur. Eğer siz okuyucularımız olarak tekiflerinizi esirgemezseniz daha da iyiye gidebileceğimizi bizzat beyan edebiliriz.

Eksik sayılarınız ilgili arkadaşlarımız tarafından gönderilmiştir.

Erdoğan ŞEN/ADAPAZARI
Arzu ettiğiniz Tebliğleriniz adresinize postalanmıştır. Muvaffakiyetler diler, selam sunarız.

MERSİN M.T.T.B.
Gazetemiz tebliğ 26. sayıdan itibaren postalanmaya başlanmıştır. Mektubunuzun elimize geç ulaşmasından ötürü 23. sayıdan itibaren postalamadığımızı üzülerek belirtelim Selâm ve muvaffakiyetler.

MAKSOY, Halil ŞİMŞEK, K. BEKİR, A.ŞİMŞEK/İSTANBUL.

Cenab-ı Hak (c.c.) cümlelerinden razı olsun. Samimi ve içten teklif ve ikazlarınıza teşekkür ederiz.

Sıraladığınız hususlara kısaca temâsı ederssek :

a) Bilhassa 22. sayıdan itibaren

baren bu hususa daha bir ciddiyetle ağırlık verdiğimizizi müşâhade etmişsiniz. Gelecek sayılarımızda arzu ettiğiniz seviyesine ulaşabileceğimizi tahmin etmekteyiz.

b) İslâm âlimlerinin monografi ve bibliyografisini kast ediyorsunuz, herhalde. Yeri ve zamanı geldiğinde muhtevaya uygun olarak bir sıra takip edilmezse dahi bazı malumatlar vermektir. ve bu ölçüde de devam ederiz inşallah.

c) (b) şikkındaki izâhata göre değerlendirilmeli.

d) Bir kaç sayıdan beri devam eden Ashâb-ı Kirâm (r.anhüm) serisi bu hedefte bir yazıdır. Ashab-ı Kirâm'dan sonra sırasıyla ele alınıp tanıtılmağa çalışılacaktır inşallah.

Diğer sorularınız hakkında ise :

1- Başta Kütüb-i Sitte diye bilinen altı büyük hadis kitabıdır ki, bunlar: dışında Riyaz'üs Salihin var. Ufak tefek Buhâriden, Müslimden seçmeler var. Kenz'ül İrfân ilk etapta okuyabileceğiniz hadis kitabıdır.

2- En mükemmel M. Asım KÖKSAL Hoca'nın "Hz. Muhammed ve İslamiyet" adlı 11 ciltli kitabıdır. Ufak olarak kolay anlayabilmeniz için Misvak Neşriyatın yayınladığı "Peygamber Efendimizin Ör-

nek Ahlakı" ve Ömer Nasuhi'nin "Peygamberimizin Örnek Ahlakı" adlı eserlerini tavsiye edebiliriz.

3- Ne yazık ki, bu hususta mesuliyeti alıp da size tavsiye edebileceğimiz ciddi bir eser bulamıyoruz. Ama şahsi görüşmelerimiz olursa izâhat yapabiliriz.

4- Ahmed Serdaroğlu'nun tercüme ettiği 4 ciltlik "İhyâ-u Ulumiddin" daha muteberdir.

5- Prof. Muhammed Ebu Zehrâ'nın "Mezhepler Tarihi" adlı eseri var.

6- Ahmed Ziyaeddin Gümüşhanevi Hazretlerinin "Veliler ve Tarikatlerde Usûl" adlı eseri söyleyebiliriz.

7- Henüz "Peygamberimizin Yüce Ahlakı" yayınlandı. Yakında İsmail Hakkı Bursevi Hazretlerinin "Gizli Hazine" (Kenz-i Mahfi) adlı eseri ile, Asım Köksal'ın "Hz. Muhammed ve İslamiyet" adlı kaynak eseri çıkacaktır.

8- Prof. M.Ebu Zehrâ'nın (Ebu Hanife) adlı eseridir.

9- Okuyucu mektupları sahifesinde ne yapabiliyorsak odur. Başka imkanımız bulunmamaktadır.

Tekrar teşekkür eder, diğer gayret ve saygılarınızı beklemekteyiz. Allah'a emanet olunuz.

tebliğ

Haftalık Gazete
Pazartesi günleri çıkar.

SAHİBİ
MISVAK NEŞRİYAT
VE DAĞITIM
İŞLETMESİ ADINA
RUSTU ECEVİT

GENEL YAYIN MÜDÜRÜ
CEMİL CAN

YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
FEVZİ BAYRAKTAR

IDAREHANE:
AKSU İŞ HANI
NO: 208-KARAKÖY
İSTANBUL

FIATİ: 10 TL.

YURT DIŞI: 1 DM.

POSTA KUTUSU: 138
İSTANBUL

DİZGİ: Kuşak ofset - 1980
BASKI: Başkent Ofset
Tesisleri.

ABONE USULÜMÜZ:

Abone, bir senelik veya altı aylık olarak yapılmaktadır.

Abone olmak isteyen okuyucularımız, abone ücretini Posta çeki hesabına yatırarak, isim ve açık adresleriyle beraber, posta çeki alındı kuponunu adresimize postalamalıdır. Ayrıca Tebliğ'in hangi sayısından itibaren istenildiği de kuponda belirtilmelidir.

POSTA ÇEKİ NO: 117307

ABONE ÜCRETLERİ

YURT İÇİ

1 Senelik (52 sayı) abone ücreti: 470 TL.
6 Aylık (26 sayı) abone ücreti: 240 TL.

YURT DIŞI:

1 Senelik (52 sayı) abone ücreti: 50 DM.
6 Aylık (26 sayı) abone ücreti: 25 DM.

okuyucu hisleri...

TERÖR VE İSYAN
ŞEREF ÖZATA

İsyankâr ruhlu anarşistlerin tehdit ettiği korkunç hadiselerin çemberinde bulunuyoruz. Neden bu gençlik isyana kalkışır? Neden huzur yok? Neden ruhi çöküntü var? Neden kendisini olayların akışına bırakan bir nesil yetiştirilir? Bu suallere cevap aramalı. Ama, bunlar araştırılmaz. Bu da bataklıkta kurutma yerine sivrisineği öldürmeğe benzer. Bu işe ne kadar ahmaklıktır. Bataklıktan binlercesi ürür. İnsan da böyledir. İsyân bataklığı hergün binlercesini yetiştirmektedir.

Genel olarak insanları inançları ve hareketleri bakımından şöyle vasıflayabiliriz:

- a) İnanan ve itaat eden, inandığı gibi (dinini) yaşayan,
- b) İnanan, fakat inandığı gibi yaşamayan,
- c) İnancısız ve yaşamayan (Asıl isyankâr, inkârcı).

Evel insanları isyân bataklığına süren sebeplerden biri ülkenin ekonomik ve sosyal uygulamalarıdır. Ama bu genelde kalan bir sebeptir. Asıl önemlisi ve bilhassa olumlu veya olumsuz yönde sebep teşkil eden unsurların başında "Eğitim Sistemi" gelmektedir.

Günümüzde eğitim, insanlara anarşiyi, inançsızlığı ve ruhi çözülmeği yaşıtmaktadır. Böyle bir eğitim - öğretim hiç şüphesiz dengesiz, ruhen tatminden uzak isyanın eşliğinde bir gençlik yetiştirecektir ve yetiştirdi de. Zira, tabiiyatı safhasındaki eğitim, insana ilk olarak Allah'sızlığı aşılama hususundaki gayelerini meyvelerini vermiştir. Bugün sokaklar inançsız (Allah'sız) insan yığınları ile dolup taşmaktadır. Ne büyük felâket...

Yine insanlığa dininin gereğini, insanca ve kardeşçe yaşamının mutlu ve mesut tadını unutturmuş. Bunun yerine patlamağa isyana hazır bir gençlik numunesini gözler önüne sermiştir. Şöyle ki:

İnsan neslinin nereden geldiği, insanın yaratılışındaki kutsal gayeyi tamemen dejenere ederek, insana maymun neslinden geldiğini öğretmek ve aşılacak için Darwin - Freud nazariyeleri (sapık görüşler) ile okul kitapları ve basın ile gayelerini alet etmeği çok iyi başardılar.

Modern (!) eğitimde "kadına örtünün lüzumu yoktur. Baş örtülü kızın ilmini de o örtü örter (körletir)" diyerek okullarda kızlarımızdan tesettürü yasaklayan eğitimciler, bugün kendilerinin de rzu etmedikleri bir sonuçla karşılaştılar. Örtü kadın

kızın silahı idi. Silahı elinden alınan genç kızlar bunun neticesinde şehvetperestlerin şehvi arzularına yem oldular. İttifaktan sıyrılan kızların nesebi gayr-i sahih bir nesil taktim edeceğini böylece hatırlayalım. Ayrı bir mevzu olan, kızların bu sefil eğitime tabi tutulmaları ise bir ayrı izdirahın mevzuudur.

"Kız - erkek karışımı" eğitim sistemi savunucuları, bugün bu karışımın sonunda bir çok genç kızın en mukaddes varlığı olan namuslarını yitirmelerine de elbette sebep olmaktadır. Ve kadın-erkek olarak genç nesiller, inançsız, isyankâr, anarşist ruhlu sefil düşüncelerin, bataklıkların tabii insanları neden olmasınlar?.. Çünkü onlar ruhani dünyanın, mukaddes mefhumların lezzetini tadamadılar ki... Onlar cehennemi tuzakların biçare tutsaklarıdır.

İşte onlar yetiştirdikleri bu acımasız, bu taş yürekli vicdansız, ruhsuz nesillerin tasallutundan kurtulamıyorlar. Bu hal ile, sanki bu gençlik, bütün günahlarının ve balını onlardan kat kat çıkarıyor gibidir. Bu onun en tabii hakkıdır da...

Bunun için diyoruz ki, toplumumuzun, derdine deva bulmak istiyorsa Batıcı - batırıcı - eğitimi bırakalım. Allah'a ve onun dini (İslam'a) - sımsıkı sarılsın. Eğer biz İslami bir eğitimden geçmiş olsaydık, bugün toplumumuzda anarşi, terör, pahalılık, karaborsa, ahlaksızlık ve Allah'sızlık olmayacaktı veya çok cüz'i miktarda olacaktı. Bunu da önlemek kolay olurdu... O halde ne zaman İslami yaşayışı öğütleyen bir tadrise kavuşacağız?...

Kenz-i Mahfi (Gizli Hazine) yakında çıkıyor Bekleyiniz. (Misvak Neşriyat Dağıtım İşletmesi PK 1202)

in ehl-i küfre karşı kuvvetini göstermeğe lüzum görülüyorsa müslümanların o bölgeye hicret etmeleri şarttır. Binâenaleyh ve yaymak için Medine'ye hicretin sebebi ihtiyacdır. Her ne zaman hicrete ihtiyaç hasıl olursa hicret etmek bir emir gereği olduğu için hicret kıyamete kadar bakidir.

İşte Mekke'nin fethinden evvel İslâm henüz şevket bulmamış olduğundan müslümanların Medine'ye hicretlerine şiddetle ihtiyaç vardı. Bu ihtiyacı bir gereği olarak Aleyhisselâtu Vesselâm Efendimiz ve Ashâb-ı Kirâm Hazerâti öz vatanlarını, coluk ve çocukları

ni, sevindiklerini, mal mülklerini terk ederek Din-i İslâmî ve Sünn-i Muhammediyye'yi ihyâ ettiler.

İslâm Tarihinin bu en mühim hadiselerinin şu anda 15. asrını idrak etmiş bulunuyoruz...

Fatih Gençlik Vakfı yayınlarından olan "BEDİR GAZVESİ VE SURE-i ENFAL TEFSİRİ" bez ciltli Olup, eseri kitapçılardan ve (Fatih Gençlik Vakfı Yayınları, Bâb-ı Ali Cad. No: 37, Cağaloğlu/İST. Tel: 26 30 03) adresinden temin etmek mümkündür.

ASIM KÖKSAL'IN İSLAM TARİHİ TAKIM HALİNDE ÇIKIYOR!

Muhterem Mustafa Asım Köksal Hoca'nın uzun zamandan beri hazırlamakta olduğu "Hz. MUHAMMED VE İSLAM TARİHİ" adlı kaynak eserin 10. cildi yakında çıkacaktır.

Tercümeyle dayanmayıp ciddi bir araştırma ile hazırlanmış olan İSLAM TARİHİ serisinin birinci bölümü 11 ciltte tamamlanmaktadır. "MISVAK NEŞRİYAT VE DAĞITIM İŞLETMESİ" tarafından 10. cildinin baskısı yapılmakta olan İSLAM TARİHİ'nin 11. cildi de müteakiben basılacaktır. 10. ve 11. ciltlerin ilk baskısından sonra da ikinci etapta ve müellifi tarafından düzeltilmeleri yapılmış ve ilaveler olarak 1. ciltten 11. cilde kadar da ayrıca takım olarak kısa zaman da basılacaktır.

İSLAM TARİHİ'nin birinci bölümü, MEKKE DEVRİ ve ME DİNE DEVRİ olmak üzere ikiye ayrılmıştır. İSLAM TARİHİ'nin bu birinci bölümü, Hz. MUHAMMED (s.a.v.)'in hayatını teferruatlı bir şekilde ele almakta ve aynı zamanda İslamiyetin doğuşu ile tekamülünü, çok sade bir anlatımla izah etmektedir.

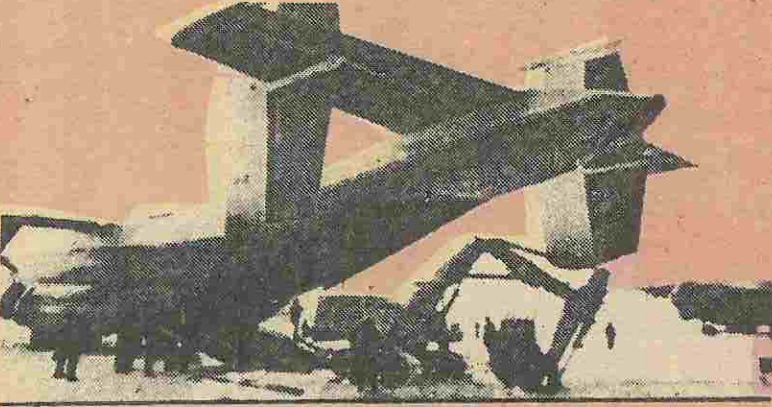
1. ciltten 11. cilde kadar olan bu birinci bölüm, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in irtihali ve bıraktığı iki büyük kaynaktan Kur'an-ı Kerim'in izahı ile sona ermektedir....

İslâm tarihi sahasında gerçekten mükemmel ve kaynak bir eser dir....

Göstermelik tel'inler fayda vermez

Öyle bir iman cephesi kuralım ki,

RUS GAVURU TİTRESİN DEFOLSUN AFGANİS TAN'DAN

Rus askerlerini Afganistan'a taşıyan Antonov-22

Afganistanda, Taraki'nin devriliş yerini Hazı-
zullah Amin getirildiği zaman, Tebliğ'de şöyle de-
miştik:

"Hafızullah Amin, geldiği yolda gidecektir. Bu
metod bunu doğurur"

Aradan fazla geçmedi, ve Hafızullah devrildi
yerine aynı rejimin elemanlarından Babrak Karmel
getirildi. Babrak'ın gelişi ile Amin'in idam edilişi
Sovyet anlayışının tezahürüdür. Moskof nazarında
itimadını kaybeden Amin, efendisi tarafından va-
zifelerlendirildi, efendisi tarafından devrildi ve idam
edildi. Babrak Rusya'ya daha sadık biri olarak ta-
nınıyormuş. Yani Rus'un elemanı diyemiyorlar.
Öyle olsa ne çıkar ? O'nun temsilcisi değil midir ?
Evet Cemaat-ı İslâmi'nin bir beyanatına göre Babrak
Karmel bir Rus ajanıymış.

1973 Temmuzunda Afganistanı 40 yıl yöneten
Zahir Şahi devirip başa geçen Davut Handı. Davut
Han zamanında, Afganistan Rusya'ya kapısını aç-
mış ve Rus'un emperyalist anlayışı Afganistana
girmeye başlamıştır. Bilhassa askerlerin Rusyaya
gönderilip orada eğitime tabi tutulmaları, Rus'un
hain emellerine yeni planlar çizmiştir. Sovyetler,
Afganistana bu dönemde ajanlarını daha çok sızdır-
mıştı.

1978 Nisan'ında Taraki, Davut Han'ı devire-
rek tamamen Rus'a bağımlı bir yönetim kurdu.
Bu devirde müslümanlara çok eziyet ve işkence
yapıldı. Sovyet askerleri Afganistana akın etmişti.
Afganistan bir Rus eyaleti gibi telâki edilmişti. O
noktaya vardık, Rus, kendi zulüm anlayışına da-
ha kolay yem olacak bir kukla aradı. Ve Taraki-
nin devrini kapatıp yerine Hafızullah Amin'i ge-
tirdi. Amin daha ümitvar idi. Taraki'yi aratmadı.
Ama, müslümanların güçlü hareketlerini durdurma-
ğa kifayet edemiyordu. Rus, yeni düşünceler
peşindeydi. Her an komünist diktayı kurup, Afga-

nistanlı müslümanları ezmek istiyordu. Allah'a
inanırları, inançsız küfür haliyle yok etmek dü-
şüncesi Moskof'u çılgına uğrattı. Amin de yetmi-
yordu. İşte 28 Aralık 1979 da Amin de devrildi
yerine Babrak Karmel getirildi. Sovyet mezalimi
1980'e böyle kanla girdi.

Afganistanda 15 seneyi aşkın zamandan beri
dar ve namüsaıt şartlara rağmen, müslümanlar,
iman gücüyle Marksist rejimi tepemeğe devam edi-
yorlar. Dağ, ova, kaya, soğuk, kış demeden İslam
inancını hakim kılmağa çalışan Afganlı kendi dü-
şünce ve fikrinden taviz vermemiştir. Bütün emper-
yalist güçlerin arzuları geri tepmiştir.

Evet Afganistan Rus gavuru tarafından nasıl
ve neden işgal edilmiştir?

Kafirlerin, kendi pespaye anlayışları uğrun.
dünya hakimiyeti sevdası hesabına, korkaklarının
eseri olarak Afganistan gibi Ortadoğu ile diğer As-
ya ülkelerine geçiş sağlayan stratejik bir yeri hege-
monyasına almak istedikleri görülmüyor. Burası bir
zulüm cenderesi haline getirilmek isteniyor. Elden
gelen her şey değerlendirilmektedir. Taa Taraki'nin
zamanından beri Afganistan'a binlerce Rus askeri
gönderilmiş. Tanklar uçaklar vs.ler yollanmış-
tır. A.B.D. emperyalizmine karşı doğuda bir hadd-i
müdafaa ve karakolluk kurmak düşüncesi Rus'u
Afganistana nasıl gönderebilir ? Müslümanlar, ko-
münist rejimin payandası mıdır ? Kendi şehvi ar-
zularına, doymak bilmeyen sömürücü zevk ve ih-
tişaslarına peşkeş çekilecek müslüman diyarı yoktur.
Ey Rus ! Müslümanın diyarından defol ! Tezgah-
larını sana ait olan yerlerde kur !

Ey batı ! medeni (!) mesajlarla dünyayı kandı-
ranlar ! Neredesiniz ? Neden susuyorsunuz ? Afga-
nistanın ızdırabı, hiç insan vicdanlarında yara

Afganistan Rus
tankları altında
ezilirken, Arafat ile
Sovyet yöneticiler
birbirlerine
kutlama mesajı
çekiyor!

MOSKOVA... FKÖ Yürütme gunu bildirdi.
urulu Başkanı Yasser Arafat SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN
ovyet TASS Ajansı'na verdiği FKÖ'NE
ir demecinde, Filistin direnişinin Öte yandan
emperyalizm ve nin Af-

açmıyor mu ? Neden bu kadar betonlaşmış, hissi
ve düşüncelerimize ters düşenlere mecalisiz kalıyor-
sunuz ?

Sovyet mezalimine, göstermelik tel'inler ne
fayda veriyor ? Ciddi bir kıpırdanışınız olsun.
Ve biz müslümanlar ! Rusyayı korkutacak bir
seda, bir haykırış ve bir güç vücuduna getiremiyorsak
yazıklar olsun !

Rusyayı temize çıkaran menfaatperestlere bak
"Rusyayı Babrak davet etmiş"miş. Elbette edecek
O Babrak haini önceden hazırlanmış bir oyunu,
Rus'un emriyle oynayan bir casus değil midir ?
Elbette o, her şeyi ile tabi olduğu efendisini davet
eder. Bundan başka ne beklenebilir ?

Bu kış mevsiminde, üzerlerine Rus'un napalm
bombaları yağan Afganlı müslümanların mücade-
lelerine yardım etmeyenler haindirler. Onlar, zulme
alkış tutan zalimlerin dostlarıdır.

İslâm ümmetinin bu gidişata dur demesi el-
bette tabiidir. Bir iman cephesi kurup, küfrü kendi
cehennemine yuvarlamak, hele Rus gavuru için
bugün şarttır.

Susan, Rus'un zulmüne rıza gösteren hainler
de elbet bu yorumun dışında kalamazlar.

Afganlı müslümanlar, Afganistanın bütün şehir-
lerine yayılma hareketini durdurmuşlardır. Müslü-
manlar kendi inanları ile bu soylu mücadelelerini
devam ettireceklerdir. Neden onlarla beraber olma-
yalım ? Hem Moskofun, komünist rejiminden mü-
temadiyen bahsedendenler, şimdi siz kiminle beraber-
siniz ? Biz mümin kardeşlerimize yardımcı olmağa
çalışacağız. Tabii hakkımızı da gasbetmeğe çalış-
sınız siz.

Ey müslüman Afganlı ! Allah'ın nusret ve ina-
yeti üzerine olsun. Allah fethi müyesser kılsın.